

MRF 2023.79

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 28. februar 2023, j.nr. 20/07545

Ikke medhold i landmands klage over screeningsafgørelse, hvorefter genåbning af 70 m rørlagt forløb som led i opfyldelse af indsatsbekendtgørelsen ikke krævede miljøvurdering, da en screeningsafgørelse ikke skal inddrage alternativer, og reduktion af det dyrkbare areal med 0,24 ha ikke udgjorde en væsentlig indvirkning på miljøet.

Sagen omhandlede et projekt for at gennemføre indsatsbekendtgørelsens angivelse af at åbne rørlagte forløb af Samsing Å. Projektet indeholdt genåbning af en rørlagt strækning på 70 m med en placering over arealer, der blev dyrket som mark. Vandløbet og dets skråninger ville optage 400 m² og med tillæg af 10 m randzone ville det dyrkbare areal blive formindsket med 0,24 ha. Bornholms Regionskommune lagde til grund, at projektet var omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10.f om anlæg af vandveje, kanalbygning og regulering af vandløb. I marts 2020 traf Bornholms Regionskommune VVM-screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at projektet ikke var miljøvurderingspligtigt. Afgørelsen blev påklaget af grundejeren, der bl.a. gjorde gældende, at der ved screeningen burde have været inddraget et projekt for Marevad Eng som alternativ til det ansøgte projekt, og at kommunen ikke havde vurderet risikoen for jorderosion. Kommunen meddelte den 1. juli 2020 tilladelse til projektet efter vandløbslovens § 37, der

ligeledes blev påklaget af grundejeren (se j.nr. 20/09566). I klagesagen om VVM-screeningsafgørelsen bemærkede Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden), at miljøvurderingslovens § 21 ikke stiller krav om, at der for screeningen inddrages belysning af alternativer. Med henvisning til vejledning nr. 9339 af 12. marts 2009 om VVM i planloven bemærkede nævnet, at en screening er udtryk for en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt, og en screeningsafgørelse skal kunne træffes hurtigt, hvorfor der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for miljøvurderingspligt. Efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, herunder projektområdets størrelse samt påvirkningen af arealanvendelsen, fandt nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Bornholm Regionskommunes vurdering af, at projektet ikke var VVM-pligtigt. På den baggrund gav Miljø- og Fødevarerklagenævnet ikke medhold i klagen.

Kommentar: Screeningsafgørelsen vedrører et projekt om åbning af rørlagt vandløbsstrækning, som er forudsat i bekendtgørelse om indsatsprogrammer vandområdeplaner (se Samsing Å), og hvor tilladelse meddeles efter vandløbslovens § 37 om vandløbsrestaurering. Selv om projektet er omfattet af indsatsbekendtgørelsen, fritager det ikke for krav om screening efter miljøvurderingsloven eller overholdelse af anden lovgivning. I denne sag gjorde landmanden bl.a. gældende, at projektet kunne medføre jorderosion i vandløbet, hvilket nævnet afviste i VVM-screeningsafgørelsen. Dette må anses for tvivlsomt i lyset af EU-Domstolens dom i C-525/20 (**MRF 2022.14**), hvorefter midlertidige forringelser af vandløbskvalitet i forbindelse med vandslyngningsprojekt anset for omfattet af vandrammedirektivets forbud mod forringelse af vandløbskvalitet, så projektet kræver tilladelse efter undtagelsen i vandrammedirektivets art. 4(7). Fejlen er dog efterfølgende rettet, da landmandens indsigelse om jorderosion fik betydning i nævnets efterfølgende afgørelse af 7. juli 2023 (j.nr. 20/09566) i klagen over tilladelsen efter vandløbslovens § 37, hvor nævnet ophævede tilladelsen, fordi der ikke var taget højde for, at jorderosion kunne skade vandløbet.

Ikke medhold i klage over afgørelse om ikke miljøvurderingspligt for vandløbsgenopretning i Bornholms Regionskommune

20/07545

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Bornholms Regionskommune afgørelse af 17.marts 2020 om, at vandløbsgenopretning i Øvre Samsing Å på [matr.nr.1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 11. juni 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af matriklens ejer.

Klager har navnlig anført, at

- projektet kan medføre risiko for jorderosion, hvilket ikke er inddraget i forbindelse med afgørelsen,
- der er baggrundsfakta for afgørelsen, som bør ændres,
- klager ikke er blevet inddraget i processen,
- et alternativt projekt burde screenes i stedet, og
- projektet ikke er hensigtsmæssigt, og kompensationen er for lille.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

Klager har desuden påklaget Bornholms Regionskommunes afgørelse af 1. juli 2020 om tilladelse til restaurering af Samsing Å ved [bro1] til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Nævnet vil træffe særskilt afgørelse i denne sag.[4]

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Bornholm Regionskommune har den 15. maj 2020 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet afgørelse om, at vandløbsgenopretning i Øvre Samsing Å på [matr.nr.1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Projektet omfatter en genåbning af en rørlagt vandløbsstrækning på 70 m med henblik på at opfylde af de fastlagte miljømål i Samsing Å, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfaldevandområder og grundvandsforekomster.[5] Den rørlagte strækning løber under [bro1] og tværs over [matr.nr.1], som nogle år dyrkes som en mark, andre år som to marker. En eksisterende rørledning graves fri bortset fra en strækning på 8 m nærmest [vejnavn1], som bevares som overkørsel. Selve vandløbet og skråningerne vil optage ca. 400 m², og med tillæg af 10 m brede randzoner vil det dyrkbare areal blive mindsket med 0,24 ha. Den nye strækning bliver 103 m og får et slynget forløb, som følger terrænet. De første 60 m får derfor et fald på 5 ‰ og de sidste 43 m et fald på 12,5 ‰. Vandløbsbunden har en bundbredde på ca. 0,8 m og erosionssikres med et lag bundsten og spredte større sten. På den stejleste sidste del øges stensikringen, og der opbygges 2-3 små styrt med højst 10 cm fald.

Det fremgår af afgørelsen, at udkast til afgørelse har været sendt i høring hos ansøger og lodsejer i 14 dage fra den 28. april til den 12. maj 2020. I den forbindelse er der ikke indkommet bemærkninger.

Det fremgår af afgørelsen, at indsatsen er en del af Statens Vandområdeplaner 2015-2021 for Bornholm, og at kommunen er forpligtet til at gennemføre de vandløbsrestaureringsforanstaltninger, som er beskrevet i bilag 3 for Bornholm. Projektet i Øvre Samsing Å ved [bro1] er omfattet af denne forpligtelse. Det fremgår desuden, at projektet kan medføre en positiv påvirkning af vandløbet ved opfyldelse af miljømålene.

Det fremgår af det vedlagte screeningsskema, at kommunen ikke har kendskab til registreringer af bilag IV-arter eller rødlistearter i projektområdet. Tidligere er bilag IV-arten løvfrø registreret i søen, som ligger ca. 205 m syd for projektområdet. Kommunen har i den forbindelse vurderet, at projektet ikke påvirker søen og søens potentiale som levested for bilag IV-arter.

Videre fremgår det af afgørelsen, at projektet ikke ligger i et Natura 2000-område, og at det nærmeste Natura 2000-område ligger 5,75 km i nordøstlig retning. På den baggrund er det vurderet, at projektet ikke påvirker Natura 2000-området.

Det er desuden i screeningsskemaet vurderet, at projektet kan få en indvirkning på miljøet i forhold til, at det dyrkbare areal vil blive mindsket med i alt ca. 0,24 ha. I den forbindelse vil projektet påvirke landbrugsdriften på hver side af projektområdet, idet marken efter genåbning af vandløbet ikke kan dyrkes sammen. Passagen efter opdeling af arealet vil ske via en 8 m bred overgang, hvilket kan forringe muligheden for en rationel landbrugsdrift af arealerne. Det fremgår derudover af screeningsskemaet, at projektet ikke vil give afvandingsmæssige konsekvenser for landbrugsarealet, da eventuelle eksisterende dræn vil blive koblet på det åbne vandløb. I den forbindelse vil dyrkningsfrie bræmmer på 10 m på hver side af det åbne vandløb mindske risikoen for oversvømmelse på det dyrkede areal.

Endelig fremgår det af konklusionen i screeningsskemaet, at kommunen blandt andet har begrundet afgørelsen med, at påvirkningen på den landbrugsmæssige udnyttelse på baggrund af omfang og kompleksitet ikke udløser krav om miljøvurdering.

Bornholm Regionskommune har i afgørelsen lagt til grund, at vandløbsgenopretning i Øvre Samsing Å på [matr.nr.1] er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 10, litra f, om anlæg af vandveje, som ikke er omfattet af bilag 1, kanalbygning og regulering af vandløb. Bornholms Regionskommune har herefter på baggrund af screeningen vurderet, at det ansøgte projekt ikke kan forventes at få væsentlige negative indvirkninger på miljøet, og at det derfor ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

2.2 Klagens indhold

Klager har anført, at risikoen for jorderosion bør indgå i kommunens screeningsafgørelse for miljøvurderingspligt. Det er klagers opfattelse, at jorderosion til det genåbnede Samsing Å vil udgøre et miljøproblem. I den forbindelse har klager bemærket, at klager siden 2011 har gjort opmærksom på risikoen for erosion fra markerne og ned mod lavningen, hvor vandløbet planlægges genåbnet.

Klager har anført, at der er baggrundsfakta i afgørelsen, som bør ændres. Om den planlagte overkørsel med en bredde på 8 m ved [vejnavn1] har klager anført, at den ikke er bred nok til moderne landbrugsmaskiner. Det kræver en bredere overkørsel, hvis en mejertærsker skal passere uden at afmontere skærebordet. Derudover har klager anført, at det berørte område er større end 2,4 ha, da markerne vil blive defigureret, og derfor skal der trækkes lige linjer, som skal være den fremtidige dyrkningsgrænse. Klager har ligeledes anført, at marken ved [bro1] er blevet dyrket som én mark de seneste 10 år. Projektet vil hæmme effektiv markdrift, hvis vandløbet genåbnes på den ansøgte placering. Endvidere har klager anført, at vandløbet kan tørre ud opstrøms [bro1], især i sommerperioden, hvilket ikke fremgår af screeningsafgørelsen.

Klager har anført, at flere generationers viden og erfaringer med forholdene i området ikke er blevet inddraget, og at klager har ikke på noget tidspunkt ønsket at medvirke til genåbning af vandløbet ved [bro1].

Klager har anført en række betragtninger om, at en alternativ mulighed for genåbning af Samsing Å i Marevad Eng har flere fordele, herunder en større naturværdi og biodiversitet samt muligheden for at binde klimagasser. Klager har derfor foreslået, at en genåbning af Marevad Eng screenes i stedet for [bro1], hvilket klager gerne vil medvirke til.

Det er desuden klagers opfattelse, at der ikke siden 2011 er foretaget analyser af, hvilke forbedringer åbningen ved [bro1] vil medføre. Bornholms Regionskommune har givet tilladelse til at rørlægge ca. 40 m af Samsing Å til et andet projekt, hvilket virker selvmodsigende i forhold til at opnå fastlagte miljømål. Yderligere har klager anført, at der er tvivl om genåbningen er egnet til at opnå formålet, og klager har stillet spørgsmål til, om formålet ikke kan opnås med mindre indgribende midler, som ikke generer markdriften i så voldsom grad, og som dermed er mere proportionalt.

Klager har endvidere anført, at compensationen er for lille taget i betragtning, at lodsejer skal vedligeholde opgravningen i fremtiden.

2.3 Bornholm Regionskommunes bemærkninger til klagen

Bornholms Regionskommune har den 2. juli 2020 til klagen bemærket, at en vurdering og beskrivelse af jorderosion kunne have fremgået af screeningen. Kommunen har i den forbindelse bemærket, at ansøger i forundersøgelsen og projektbeskrivelsen har forholdt sig til risikoen for jorderosion, hvilket er blevet lagt til grund for kommunens screeningsafgørelse. I forlængelse hermed har kommunen henvist til forundersøgelsen og de forebyggende tiltag for jorderosion. Kommunen har endvidere vurderet, at der kan være risiko for jorderosion især i den vestlige del af vandløbet. Den beskrevne erosionssikring af bunden med bundsten og spredte større sten, samt øget stensikring på den stejleste del er tiltag, som tilstrækkeligt vil forebygge væsentlig erosion. På denne baggrund har kommunen bemærket, at erosion ikke vil udgøre en væsentlig miljøpåvirkning, og forholdet er dermed ikke vurderet til at udløse krav om miljøvurdering og tilladelse.

For så vidt angår alternativer til projektet har Bornholms Regionskommune bemærket, at myndigheden alene forholder sig til det ansøgte projekt. I den forbindelse har kommunen bemærket, at der ikke er krav om at forholde sig til alternative projekter i forbindelse med screening for miljøvurderingspligt.

Endvidere har Bornholms Regionskommune i forbindelse med overkørselens bredde bemærket, at en eventuel ændring af bredden for at imødekomme behov for kørsel med større landbrugsmaskiner ikke vil ændre på afgørelsen.

Bornholms Regionskommune har ligeledes bemærket, at beregningerne i forhold til påvirkningen af det dyrkbare areal er baseret på forundersøgelsen udarbejdet af COWI fra 2014. Det fremgår af et kortbilag hertil, at det samlede berørte areal er beregnet til ca. 0,24 ha.

Videre har Bornholms Regionskommune bemærket, at projektet vil forringe arealanvendelsen, idet landbrugsjord tages ud af drift. I den forbindelse har kommunen vurderet, at påvirkningernes omfang og kompleksitet ikke udløser en miljøvurdering. Kommunen har hertil bemærket, at de indkomne oplysninger i klagen ikke ændrer denne vurdering. Kommunen har bemærket, at mange bornholmske vandløb er naturligt sommerudtørrende, og at det vurderes ikke at have betydning for screeningsafgørelsen.

Bornholms Regionskommune har desuden bemærket, at der i forbindelse med screeningen for miljøvurdering udelukkende er taget stilling til det konkrete projekt. Kommunen har i forlængelse hermed bemærket, at den ikke har til opgave at vurdere baggrunden for strækningens genåbning, eller hvorvidt det ansøgte projekt er bedre egnet til at opnå formålet end andre projekter. Kommunen har endvidere bemærket, at kompensationsstørrelsen ikke er blevet oplyst, og at kommunen ikke forholder sig til dette spørgsmål.

Om manglende inddragelse har Bornholms Regionskommune bemærket, at udkastet til afgørelsen har været i partshøring hos ansøger i fra den 28. april 2020 til og med den 12. maj 2020. I den periode har klager haft mulighed for at komme med bemærkninger og spørgsmål til miljøscreeningen samt udkastet til afgørelsen. I den forbindelse har kommunen bemærket, at klagers konsulent har stillet spørgsmål til høringen og den endelige afgørelse uden yderligere bemærkninger.

Bornholms Regionskommune har bemærket, at kommunen fastholder afgørelsen om, at projektet ikke er omfattet af krav om miljøvurdering med de indsendte bemærkninger.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Partshøring
2. Bornholms Regionskommunes vurdering af, om projektet er miljøvurderingspligtigt, særligt i forhold til jordbund.

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet oplysninger om forhold, der kan føre til, at der gives medhold i klagen.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger om f.eks. saglige hensyn, lighed, proportionalitet, habilitet og krav til begrundelse og sagens oplysning.

Klager over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klager over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at miljøvurderingslovens § 21 stiller ikke krav om belysning af alternativer, og nævnet kan ved prøvelsen af screeningsafgørelsen i den aktuelle sag derfor ikke tage stilling til det, som klager har anført om en mulig alternativ løsning. Nævnet kan desuden ikke tage stilling til, om projektet, herunder placeringen, er hensigtsmæssig, da det ikke er et retligt spørgsmål. Nævnet kan desuden ikke i forbindelse med prøvelsen af screeningsafgørelsen tage stilling til udregning af kompensation.

3.2.2 Ad 1) Partshøring

Det følger af forvaltningslovens § 19, at såfremt en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse.[6] Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Formålet med bestemmelsen er bl.a. at sikre, at sagen oplyses korrekt, således at der kan træffes en materielt rigtig afgørelse.

Forvaltningsloven indeholder ikke en definition af, hvem der skal anses som part i en sag, hvor der er eller vil blive truffet en afgørelse. Det er almindeligt antaget i den juridiske litteratur med støtte i forarbejderne til forvaltningsloven, at lovens partsbegreb blandt andet omfatter ansøgere og andre, som har en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen. Det er dermed en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at Bornholms Regionskommune ikke har tilsidesat partshøringspligten efter forvaltningslovens § 19.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har lagt vægt på, at Bornholms Regionskommunes udkast til afgørelse har været i partshøring hos ansøger og lodsejer i 14 dage i perioden fra den 28. april til og med 12. maj 2020.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har derudover lagt vægt på, at der i screeningsafgørelsen er henvist til partshøringen, og at det fremgår, at der ikke indkommet nogle bemærkninger.

3.2.3 Ad 2) Bornholm Regionskommunes screeningsafgørelse

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, før de må påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse efter lovens § 21 (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af lovens bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i lovens bilag 6, herunder projektets karakteristika, placering og arten og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Bygherrens ansøgning om screeningsafgørelse kan efter § 19, stk. 3, indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Hvis

screeningsafgørelsen går ud på, at projektet ikke er omfattet af krav om miljøvurdering, skal begrundelsen efter miljøvurderingslovens § 21, stk. 2, anføre særkender ved projektet eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, hvis bygherren har fremlagt en beskrivelse efter § 19, stk. 3.

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde.[7] En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt, og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt.[8] Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for miljøvurderingspligt.

En screeningsafgørelse er ikke en tilladelse eller en godkendelse, men en forudsætning for at det anmeldte projekt lovligt kan påbegyndes, og den erstatter derfor ikke en eventuel byggetilladelse, miljøgodkendelse eller anden tilladelse, der giver ansøger ret til at påbegynde projektet.

Bornholm Regionskommune har foretaget en screening af det ansøgte projekt om vandløbsgenopretning og har vurderet, at projektet ikke påvirker miljøet væsentligt i negativ retning. Kommunen har i den forbindelse truffet afgørelse om, at projektet ikke er miljøvurderingspligtigt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder efter en samlet vurdering af sagens oplysninger og klagen ikke grundlag for at tilsidesætte Bornholm Regionskommunes vurdering af, at etablering og drift af vandløbsgenopretningen i Samsing Å ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet og dermed ikke udløser krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse. Nævnet har i sin vurdering lagt vægt på, at en screening er en foreløbig vurdering af, hvorvidt en *væsentlig* indvirkning på miljøet kan *forventes*, og at Bornholms Regionskommune har foretaget en vurdering af det konkrete ansøgte projekts indvirkning på miljøet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har desuden lagt vægt på, at det indgår som en del af projektet, at vandløbsbunden etableres med bundsten og spredte større sten, og at stensikringen øges på den stejleste sidste del af vandløbsstrækningen. I den forbindelse bemærker nævnet, at kommunen i overensstemmelse med miljøvurderingslovens § 21, stk. 2, således har begrundet afgørelsen med henvisning til de særkender ved projektet og påtænkte foranstaltninger efter § 19, stk. 3.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har derudover lagt vægt på, at Bornholms Regionskommune har vurderet projektet på baggrund af oplysningerne om, at overkørslen er 8 m, og at 0,24 ha landbrugsjord tages ud af dyrkning i overensstemmelse med det, der er ansøgt om. Nævnet bemærker i den sammenhæng, at det er det ansøgte projekt, der skal danne grundlag for screeningsafgørelsens vurdering af projektet. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at kommunen på baggrund af det konkrete projekt, herunder projektområdets størrelse, har vurderet, at kompleksiteten og omfanget af påvirkningen på arealanvendelsen ikke har en karakter eller et omfang, som udløser krav om en miljøvurdering. Nævnet har desuden lagt vægt på kommunens oplysninger om, at det ikke har betydning for vurderingen af projektet, at vandløbet kan tørre ud om sommeren. Efter nævnets opfattelse er det ikke en oplysning, som kommunen i forhold til vurderingen af det konkrete screenede projekt burde have inddraget i forbindelse med screeningsafgørelsen.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Bornholms Regionskommune afgørelse af 17. marts 2020 om, at vandløbsgen-opretning i Øvre Samsing Å på [matr.nr.1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Sagsnr. 20/09566.

[5] Bekendtgørelse nr. 448 af 11. april 2019 om miljømål for overfaldevandområder og grundvandsforekomster.

[6] Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 om forvaltningsloven.

[7] Forslag nr.147 til Lov om miljøvurderings af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016.

[8] Vejledning nr. 9339 af 12. marts 2009 om VVM i planloven, s. 36.

Sag:

20/07545

Dato:

28. februar 2023.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)